

2. Η στάσις

β) Όχι περιττοί μετακινήσεις

Εξ άλλου δεν επιτρέπεται η περιοδική εγκατάλειψις του στασιδίου διαρκούσης της ιεροψαλτικής διακονίας είτε προς ανάπαυλαν, είτε προς αναψυχήν. Η θεία Λατρεία απ' αρχής μέχρι τέλους είναι ιερά. Η δε ιερότης αυτής δεν διακόπτεται καθ' ας ώρας δεν απασχολείται ο ιεροψάλτης. Τοιαύται ώραι και στιγμαί είναι η της αναγνώσεως του ιερού Ευαγγελίου και η της εκφωνήσεως του θείου κηρύγματος. Η τυχόν κάθοδος του ψάλτου από του στασιδίου ή και η απομάκρυνσις αυτού ή των βοηθών του εξ αυτού κατά τας ώρας ταύτας, εκθέτει τούτον ανεπανορθώτως εις τα όμματα των πιστών, ενοχλεί και σκανδαλίζει το πλήρωμα, γίνεται πρόξενος αταξίας και θορύβου και κατά πολύ ζημιώνει την ατμόσφαιραν της Λατρείας.

Η ώρα της αναγνώσεως, του ιερού Ευαγγελίου είναι κατ' εξοχήν ιερά. Το υποδηλοί εμφαντικώς το παράγγελμα εκείνο του λειτουργού το οποίον αμέσως προηγείται αυτής: Σοφία. Ορθοί! Πρόσχωμεν! Είναι παράγγελμα προς περισυλλογήν και αυτοσυγκέντρωσιν έτι μεγαλυτέραν, προς έντασιν της προσοχής, προς μείζονα ευλάβειαν προκειμένης της αναγνώσεως των θείων λογίων. Θα ακουσθή ο λόγος του Θεού. Περικλείει εντός του πάσαν την σοφίαν. Δι' αυτό όλοι προσκαλούνται με ιδιαίτεραν προσοχήν να ακροασθούν, όρθιοι και ακίνητοι εις τας θέσεις των, του ευαγγελικού αναγνώσματος, να το αφομοιώσουν, να εμβαθύνουν εις τας εννοίας του τας υπέροχους και υψηλάς, και να τας εφαρμόσουν εν συνεχεία εις την ζωήν των. Μαζί με τους πιστούς, όρθιος και ακίνητος παραμένει και ο ιεροψάλτης. Δεν μετακινείται ασκόπως. Δεν εγκαταλείπει την θέσιν του. Συμπροσεύχεται και ο ίδιος μαζί με την χριστιανικήν κοινότητα. Καμμία τεχνολογική πρόφασις δεν του παρέχει την άδειαν να απουσιάση κατά την ιεράν αυτήν στιγμήν από του ψαλτηρίου του.

Η ώρα εξ άλλου του θείου κηρύγματος, εντεταγμένη μέσα εις τα πλαίσια της ορθοδόξου Λατρείας, είναι και αυτή ιερά. Κατ' αυτήν παρέχονται ωρισμένοι πρακτικά και εποικοδομητικά οδηγία δια την πνευματικήν ζωήν των πιστών, τας οποίας δύναται να εκτιμήση περισσότερον παντός άλλου, ως εγγύτερον του ιερού ευρισκόμενος, ο ιεροψάλτης. Η τυχόν αποχώρησις κατά την ώραν ταύτην, αποδεικνύει περιφρόνησιν προς τον εξαγγελόμενον νόμον του Θεού, αλλά και προς τον εξαγγέλλοντα τας αληθείας της πίστεως ιεροκήρυκα. Ότι θα εσήμαιεν η επιδεικτική ή συστηματική αποχώρησις τινών από της αιθούσης των διαλέξεων, άμα τη εμφανίσει του ομιλητού, τούτ'αυτό τουλάχιστον σημαίνει η εγκατάλειψις της θέσεως εκ μέρους τινός ή τινών ιεροψαλτών άμα τη ενάρξει του θείου κηρύγματος. Το κακόν επιτείνεται έτι μάλλον εκ του κινδύνου όπως την τοιαύτην στάσιν του μιμηθούν εν συνεχεία και οι βοηθοί του ψαλτηρίου, με αποτέλεσμα την δημιουργίαν κατα την ιεράν εκείνην στιγμήν «ρεύματος» εξόδου, με τον συμπαρομαρτούντα θόρυβον, σκανδαλισμόν κ.τ.ό. Θα ήτο ομολογουμένως παντελώς ανάξιον, αλλά και ξένον όλως προς τας ιστορικές παραδόσεις της μεγάλης ιεροψαλτικής οικογενείας, συναριθμησάσης κατά το παρελθόν, και σήμερα έντι συναριθμούσης εις τους κόλπους της άνδρας πνευματικότητος σπανίας και ευλάβειας ου σμικράς και ευκαταφρονήτου, το να εμφανίζωνται και σήμερα ακόμη τοιαύτα κρούσματα ολοτελώς αποδοκιμαστέα. Εκ διηγήσεων παλαιών ήδη ιεροψαλτών, πληροφορούμεθα περί της προσοχής και σημασίας, ην πρεπόντως έδιδον εις το σημείον τούτο οι της ιεράς τέχνης μύσται και υπηρέται, Διακατεχόμενοι υπό βαθείας συναισθήσεως του επιτελουμένου έργου, παρέμενον εις την θέσιν των αμετακίνητοι, προσευχόμενοι και οι ίδιοι εις τον λατρευόμενον Θεόν, μετά πάσης κατανύξεως και ευλαβείας. Τυχόν δε ανευλάβειαν των βοηθών αυτών έσπευδαν να ψέξουν αμέσως, επαναφέροντες εις την τάξιν τον παρεκτραπέντα επ' ωφελεία πρωτίστως μεν αυτού, εν συνεχεία δε των υπολοίπων. Θα ήτο ασφαλώς περιττόν να επιμεινόμεν περισσότερον επί της παραγράφου ταύτης. Οι σημερινοί ιεροψάλται, στοιχούντες τη ευλαβεί παραδόσει της τάξεως των, ασφαλώς πάσαν φιλότιμον καταβάλλουν προσπάθειαν, ώστε να μη υπολείπωνται τουλάχιστον των προγενεστέρων και εις το σημείον τούτο.